

AMICUS CURIAE

referitor la dosarul nr. 630D/2013 al Curții Constituționale, cu termen de judecată la 29 octombrie 2013, formulat de:

-APADOR-CH
-ActiveWatch

Organizațiile semnatare cunosc faptul că, din punct de vedere procedural, nu au calitatea de intervenient (parte) în acest contencios constituțional.

Tocmai de aceea, ele formulează prezentul *amicus curiae*, instituție juridică distinctă de cea a intervenției și care este recunoscută ca atare de instanțele din sistemele de drept de tip *common law*, spre exemplu, de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Prin *amicus curiae* este permis celor care au o expertiză într-un anumit domeniu (în speță, respectarea drepturilor omului, libertatea presei) să ajute instanța, ca “*prieteni ai instanței*”(amicii curiae), prin furnizarea, cu rol consultativ, de informații/observații relevante pentru soluționarea unei cauze importante.

Prezenta cauză are o mare importanță pentru libertatea presei, întrucât în cazul în care **art. 81 alin. 3 și art. 348 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2013** privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență nu vor fi declarate ca neconstituționale, ele **vor produce grave prejudicii presei**, în principal prin creșterea vulnerabilității societăților media.

Problema esențială ridicată de art. 81 alin. 3 din OUG nr. 91/2013 este caracterul vădit discriminator al reglementării, care prevede suspendarea licenței doar în cazul societăților media (licența audiovizuală), nu și suspendarea licențelor altor societăți decât cele media.

Rezultatul logic al suspendării licenței audiovizuale este încetarea emisiei și, prin aceasta, încetarea susținerii economice a societății media, care se bazează pe difuzarea reclamelor. Odată licența suspendată, audiența este pierdută, iar reclamele nu se mai pot difuza. Aceasta înseamnă intrarea grăbită/imediată a societății media în faliment.

Rolul instituției juridice a insolvenței, așa cum a fost gândit de legiuitor, este tocmai împiedicarea intrării direct în faliment, insolvența fiind o fază în care mai este posibilă redresarea societății comerciale.

În ciuda acestui fapt, reglementarea introdusă prin art. 8 alin. 3 din OUG nr. 91/2013, deși se referă la insolvență, elimină practic beneficiul fazei insolvenței atunci când este vorba (doar) de societățile media, întrucât doar în cazul acestor societăți momentul intrării în insolvență este și momentul în care licența este suspendată de drept.

Cu alte cuvinte, pentru societățile media, momentul declanșării insolvenței este, practic, momentul intrării în faliment, suspendarea licenței audiovizuale lipsind societatea media de “oxigenul” necesar existenței.

În acest context, trebuie precizat că durata suspendării licenței audiovizuale nu este chiar atât de scurtă cum s-a sugerat în unele luări de poziții publice, ci poate dura chiar ani, întrucât între momentul începerii suspendării licenței (care este momentul deschiderii procedurii de insolvență) și momentul încetării suspendării licenței (care este data confirmării *de instanță* a planului de reorganizare), pot trece, în practică, perioade mari, chiar ani, fiind vorba de derularea unor procese, a căror durată nu este deloc neglijabilă și/sau previzibilă.

Organizațiile semnatare consideră că este foarte clară **discriminarea** la care sunt supuse societățile media prin art. 81 alin. 3 din OUG nr. 91/2013 și își exprimă convingerea că această încălcare a Constituției nu poate fi îngăduită de Curte, indiferent de omisiunile sau neglijențele de care a dat dovadă Avocatul Poporului.

O soluție, în acest sens, ar fi interpretarea pe care o poate da Curtea încălcării art. 1 alin. 3 din Constituție, care prevede că : “*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.*”

În mod logic, statul de drept, democratic este incompatibil cu discriminarea. De aceea, Curtea poate considera că, **prin caracterul său (vădit) discriminator, art. 81 alin. 3 din OUG nr. 91/2013 încalcă art. 1 alin. 3 din Constituție**, chiar dacă în sesizarea Avocatului Poporului nu a fost indicat în mod expres printre articolele încălcate și art. 16 alin. 1 din Constituție.

De asemenea, Curtea ar putea reține ca încălcare a art. 1 alin. 3 din Constituție și introducerea unei astfel de reglementări pe cale de ordonanță de urgență, deși nu a fost dovedit în mod clar și concret în ce a constat urgența. Se poate susține, cel mult, că la baza acestei reglementări, în special a art. 81 alin. 3, a stat o anumită enervare, dar nu o urgență dovedită.

*

Cu câțva timp în urmă, președintele Curții Constituționale declara: "*Asta e măreția dreptului, toate legile lasă loc de interpretare.*" Acum, când este vorba despre o interpretare care să permită Curții Constituționale să sancționeze caracterul vădit discriminator al art. 81 alin. 3 din OUG nr. 91/2003, ar fi o ocazie cât se poate de potrivită pentru ca măreția dreptului, evocată de președintele Curții Constituționale, să se manifeste din nou.

-APADOR-CH
-ActiveWatch